

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและธรรมชาติของปัญหา

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอยู่ในระดับที่ต่ำลงเรื่อยๆ นอกจากนั้นสามารถหาการวิจัยที่ครอบคลุมของนักวิจัยแล้ว นักวิจัยมีโอกาสดำเนินการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น เป็นลักษณะของงานวิจัยบางประเภทที่ครอบคลุมทั้งเอาอยู่ใต้อาณาเขตที่ครอบคลุมไว้แล้วคือ เป็นลักษณะที่นักวิจัยครอบคลุมถึงเป็นแบบอย่าง ควบคุมตนเอง นักวิจัยจะพยายามใช้ผลจากการวิจัยที่ครอบคลุมไว้แล้วในบางกรณีบ้างไม่รู้อีกเท่าไร เช่นการปฏิบัติที่เป็นลักษณะการสำรวจ นักวิจัยบางคนในทางนี้มีแนวโน้มที่จะพยายามหลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย การเลือก การเก็บ การแบ่งกั้น การเก็บ นักวิจัยจะเก็บแบบอย่างที่มีลักษณะที่ เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมของครูได้ ตัวอย่างเช่น ความรู้ความเข้าใจว่าสาเหตุทำให้เด็กเรียนมีความสามารถทางคณิตศาสตร์ Anderson (*) ได้ทำการศึกษาลักษณะของพฤติกรรมของครูประเภทต่างๆ ของพฤติกรรมของนักวิจัย ของการศึกษาปรากฏว่า พฤติกรรมของนักวิจัยมีความใหม่เชิงที่จะคอยหาข้อบกพร่องของครู ครูที่มีพฤติกรรมของนักวิจัยด้านการปฏิบัติ (dodging behavior) จะทำให้เด็กเรียนมีพฤติกรรมในทางลบใช้เวลานานขึ้นในการศึกษาของ Anderson ที่ทำต่อเนื่องกันเป็นเวลา ๒ ปี ใต้อิทธิพลของนักวิจัยที่ใหม่ในชั้นเรียนที่เรียนมีครูซึ่งมีพฤติกรรมของนักวิจัยที่ใหม่ปรากฏว่านักวิจัยที่มีพฤติกรรมของนักวิจัยที่ใหม่ช่วย ในกรณีที่นักวิจัยที่ใหม่กับนักวิจัยที่ใหม่ทำงานร่วมกันไม่ให้นักเรียน คอยหาข้อบกพร่อง นักเรียน ปรากฏว่าพฤติกรรมของครูมีผลทำให้เด็กเรียนในชั้นเรียนต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของครู การศึกษาของ Anderson แสดงให้เห็นว่าครูเป็นบุคคลสำคัญที่มุ่งเน้นที่จะพัฒนาพฤติกรรมของนักวิจัย นอกจากนั้นลักษณะที่ต่างๆ ของนักวิจัยที่ใหม่จะเรียนแบบอย่างที่ดีหรือโค่นล้มการยอมรับซึ่งสอนมาจากครู ซึ่งได้กล่าวไว้ที่นั่น นักวิจัยที่มีความใหม่เชิงที่จะเห็นด้วยกับครู จึงมีพฤติกรรมของนักวิจัยที่ใหม่ที่จะคอยหาข้อบกพร่องของครูที่ใช้ในการพิจารณาการปฏิบัติของนักวิจัย จึงอาจกล่าวได้ว่า การสอน การยอมรับของครูที่ถือการยอมรับในเด็กเรียนมีการปฏิบัติทางคณิตศาสตร์ว่าในชั้นเรียนของตนมีลักษณะที่ใหม่ในการพิจารณาการปฏิบัติของนักวิจัยจึงมีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาพฤติกรรมของนักวิจัย

โดยเข้าไปในความรู้สึกของบุคคล (perceive) พฤติกรรมของนักเขียนต่างกันไปตาม
 สถานะความเป็นมาและประสบการณ์ของตน คุรุบางท่านอาจเห็นว่านักเขียนที่อธิบายการกระทำ
 ของบุคคลหนึ่งอย่าง เห็นว่าการ เป็นส่วนที่การกระทำไม่ใช่จุดสนใจของนักเขียนดี นอกจากนั้นคุรุบางคน
 อาจมีความรู้สึกว่า การแสดงเรื่องราวประวัติของนักเขียนแตกต่างกัน เช่น คุรุบางคนอาจอธิบายการ
 มาถึง เว้นเสียว่าเป็นเรื่องราวที่ค่อนข้างรุนแรง ฉะนั้นจึงขอกล่าวไว้ว่า คุรุที่อธิบายการ
 มาถึง เว้นเสียว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่ควรจะกล่าวถึง พฤติกรรมของนักเขียนที่คุรุคนหนึ่งเห็นว่าไม่
 เหมาะสม คุรุคนอื่นก็ย่อมสามารถทำที่อื่นไป แต่คุรุคนอื่นที่มีความเห็นไปในทางตรงกันจะไม่รู้สึก
 เกี่ยวข้องโดยนักเขียนที่คุรุคนแรกเห็น และอาจพูดขึ้นให้นักเขียนแสดงพฤติกรรมรวมทั้งตัวรวม เป็น
 นิสัย

การที่คุรุแต่ละคนมีแนวคิดไปในทางพิจารณาการปฏิบัติตัวของนักเขียนไม่เหมือนกัน เป็นสาเหตุ
 ยากต่อการที่จะทำให้นักเขียนเกิดความเชื่อมั่น (confidence) ในการปฏิบัติตน คือในการบรรยายจะ
 ปฏิบัติตามแนวคิดของคุรุคนไหน ตามปฏิบัติตามแนวคิดของคุรุคนไหนจะเป็นที่พอใจของคุรุคนอื่น นอกจาก
 คุรุอื่นๆ ที่มีแนวคิดไปในทางที่แย้งกับของคุรุที่พอใจของตน ต่อเมื่อที่กล่าวมาจะเข้าใจในบุคลิกของนักเขียนไม่ดี
 ทำให้นักเขียนไม่มีความสุข และอาจจะมีผลกระทบกระเทือนถึงการเขียนของนักเขียนได้ และในบางกรณี
 อาจจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาในเรื่องความประพฤติขึ้น เช่นในกรณีที่นักเขียนที่มีความวิตกกังวลในเรื่อง
 แนวคิดของพฤติกรรมมาก ไม่สามารถปฏิบัติตนอย่างไรก็ได้ ก็มักจะแสดงพฤติกรรมที่ตนเองคิดว่าถูกโดยไม่
 คำนึงถึงความเกี่ยวข้องของผู้อื่น

ดังนั้นถ้าในการปฏิบัติพฤติกรรมของนักเขียนควรจะมี ความเข้าใจพฤติกรรมของนักเขียน
 อย่างดีจึง จะคงช่วยการเปลี่ยนแปลงความแลดูและทัศนคติของพฤติกรรมของนักเขียนได้ว่า นักเขียน
 ทัศนคติพฤติกรรมบางอย่างนั้นอาจมีสาเหตุมาจากอะไร นักเขียนบางคนอาจจะมีพฤติกรรมเหมือนกัน แต่ว่า
 สาเหตุของพฤติกรรมจะต่างกัน หรือสาเหตุอื่นเหมือนกันอาจจะได้พฤติกรรมที่ต่างกัน นักเขียนบางคน
 ก็ได้ ความเข้าใจซึ่งถึงสาเหตุแท้จริงของพฤติกรรมจะช่วยให้ประสิทธิผลในการแก้ปัญหาพฤติกรรม
 ของนักเขียน คุรุบางคนจะเห็นว่าในการสอนและการอบรมนักเขียนแล้ว นักเขียนมีความรับผิดชอบ
 ปัญหาพฤติกรรมของนักเขียนดีแล้ว แต่การที่ศึกษาเพื่อสาเหตุแท้จริงของพฤติกรรมของนักเขียนจำเป็น
 ต้องใช้ความรู้และเทคนิคสำหรับการนี้โดยเฉพาะ ซึ่งคุรุจำนวนมากไม่ให้ความสำคัญมากนัก ฉะนั้นจึงเป็น
 ความจำเป็นที่คุรุที่จะแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเขียนบางคนถึง จำเป็นต้องอาศัยผู้เห็นด้วยจากท่าน

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนโดยเฉพาะ และบุคคลที่จะให้ความช่วยเหลือในการศึกษาพฤติกรรม
 ของนักเรียนโดยวางที่อยู่ที่นักจิตวิทยา มีหน้าที่การรวมของนักเรียนของตน และถาวรเรียนของ
 นักเรียนจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นถ้าทางโรงเรียนและคนที่ในหมอกของนักจิตวิทยา และสามารถนำมา
 ใช้ได้ไม่ประไรสนใจในการศึกษา ครูและนักจิตวิทยาควรจะร่วมมือกันอย่างไรก็ตามในการแก้ปัญหาพฤติกรรม
 การรวมของนักเรียน พฤติกรรมของนักเรียนบางรายที่รุนแรงครูก็อาจจะขอความช่วยเหลือจากนักจิต
 วิทยาร่วมมือ การที่ครูและนักจิตวิทยาปฏิบัติงานร่วมกันเป็นอย่างดีของนักการแพทย์และนักจิตวิทยา
 และที่คบชื่อกันเป็นธรรมดา ถ้าที่ในโรงเรียนไทยยังมีนักการวิจัย แสดงให้เห็นว่าครูและนักจิตวิทยา
 ของปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนที่ซึ่งเพิ่มใจ และ บางทีของครูและนักจิตวิทยาจะแบ่งกันหรือไม่ เนื่อง
 จากครูและนักจิตวิทยาที่วางสำคัญในการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน ฉะนั้นแล้วครูและนักจิตวิทยา
 ใช้ในการพิจารณาการปรับตัวของนักเรียนจึงเป็นสิ่งที่มีคุณค่าของการศึกษา ผู้ที่ทำการวิจัยโดยตรงนัก
 ในความสำคัญองเรื่องนี้น่ามาก จึงได้พยายามที่จะศึกษาการวิจัยต่างๆ ในทางประเศ ไทยโดยการ
 การวิจัยที่ทำในประเศสหรัฐอเมริกา เมื่อสนใจเอาเทคนิคของการวิจัยที่สนใจโดยเฉพาะ มาใช้ใน
 ประเศไทยเราบาง

ปัญหา
ความมุ่งหมายทั่วไป

ความมุ่งหมายทั่วไปของการวิจัยนี้ คือ

๑. เพื่อศึกษา เกณฑ์การนำไปใช้ในการพิจารณาการปรับตัวของนัก เรือน
๒. เพื่อศึกษา เกณฑ์การนำไปใช้ในการพิจารณาการปรับตัวของนัก เรือน

ความมุ่งหมายเฉพาะ

การวิจัยจะรวมไปศึกษาใจที่ควรต้องทราบละเอียดต่อไปนี้ คือ

๑. ความแตกต่างระหว่าง เกณฑ์การปรับตัวของนัก เรือน
  - ๑.๑ การปรับตัว "ที่" ของนัก เรือนหญิง
  - ๑.๒ การปรับตัว "ไม่ที่" ของนัก เรือนหญิง
  - ๑.๓ การปรับตัว "ที่" ของนัก เรือนชาย
  - ๑.๔ การปรับตัว "ไม่ที่" ของนัก เรือนชาย
๒. ความแตกต่างระหว่าง เกณฑ์การปรับตัวของนัก เรือน
  - ๒.๑ การปรับตัว "ที่" ของนัก เรือนหญิง
  - ๒.๒ การปรับตัว "ไม่ที่" ของนัก เรือนหญิง
  - ๒.๓ การปรับตัว "ที่" ของนัก เรือนชาย
  - ๒.๔ การปรับตัว "ไม่ที่" ของนัก เรือนชาย
๓. ความแตกต่างระหว่าง เกณฑ์การปรับตัวของนัก เรือน ซึ่งเคยศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู และครูซึ่งไม่เคยศึกษาใน สถาบันฝึกหัดครู ใช้ในการพิจารณาการปรับตัวของนัก เรือน
  - ๓.๑ การปรับตัว "ที่" ของนัก เรือนหญิง
  - ๓.๒ การปรับตัว "ไม่ที่" ของนัก เรือนหญิง
  - ๓.๓ การปรับตัว "ที่" ของนัก เรือนชาย
  - ๓.๔ การปรับตัว "ไม่ที่" ของนัก เรือนชาย
๔. ความแตกต่างระหว่าง เกณฑ์การปรับตัวของนัก เรือน ซึ่งเคยศึกษาที่กรมศึกษาธิการ และครูซึ่งไม่เคย ศึกษาที่กรมศึกษาธิการ ใช้ในการพิจารณาการปรับตัวของนัก เรือน

- ๕.๑ การปรับคำ "ก็" ของนักเขียนหญิง
- ๕.๒ การปรับคำ "ไม่ก็" ของนักเขียนหญิง
- ๕.๓ การปรับคำ "ก็" ของนักเขียนชาย
- ๕.๔ การปรับคำ "ไม่ก็" ของนักเขียนชาย

คำศัพท์เฉพาะ

- ๑. **MEET** (criteria) หมายถึงมาตรฐาน (standard) ปกติ (norm) การพิจารณาคัดเลือก (judgment) ที่ยึดถือเป็นพื้นฐาน (basis) ในการเปรียบเทียบทางคุณภาพ (quality) และทางปริมาณ (quantity) (๖)
- ๒. **การปรับแก้** (adjustment) หมายถึงการรวมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ต่อเนื่องเร้าทางอารมณ์และภายใน การเปลี่ยนแปลงนั้นอาจจะเกิดขึ้นทั้งในทางที่บุคคลนั้นตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ (๖)

การวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับผลการวิจัยนี้

Wickman (๑) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับลักษณะของครูและนักจิตวิทยาที่สอนวิชา พฤติกรรมของนักเขียนในปี ค.ศ. ๑๙๖๒ โดยใช้ตัวอย่างประเทศที่มีประชากร ๓๐ คน และนักจิตวิทยาอีก ๓๐ คน ผู้วิจัยเสนอว่าลักษณะพฤติกรรมของนักเขียน ๕๐ คน ใช้ครูและนักจิตวิทยาที่สอนวิชาพฤติกรรม ใจเป็นพฤติกรรมดี และพฤติกรรมใจเป็นพฤติกรรมไม่ดี ผลของการวิจัยปรากฏว่า ลักษณะของครูและ นักจิตวิทยาที่สอนวิชาพฤติกรรมของนักเขียนแตกต่างกันอย่างเด่นชัด นักจิตวิทยาที่สอนวิชา พฤติกรรมดีไม่พบเรื่อง (unsocialness), ขี้ระแวง (suspiciousness), แสดงว่าไม่มีความดี (undespitness) และความขุ่นเคือง (resentfulness) เป็นเกณฑ์สำคัญในการตัดสิน พฤติกรรมไม่ดี และพฤติกรรมดีครูเห็นว่าไม่มีเท่าใดแก่พฤติกรรมเกี่ยวกับ การทะเลาะ (scolding), การฝ่าฝืนความโกรธของตนเอง (insubordination) และการถูกละเลย จากการศึกษาของ Wickman แสดงให้เห็นว่าครูไม่ชอบเอาตนเป็นที่ประจักษ์ในพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นลักษณะของการปรับแก้ไม่เต็มใจกันของ นักจิตวิทยาอีก อย่างไรก็ตาม เมื่อใช้วิธีการที่ Wickman ได้ใช้ในการวิจัยแล้ว ปรากฏว่า

การศึกษาของ Wickman มีข้อที่พิจารณางานประเภท คือ ประเภทที่สี่ คำแนะนำในการทดลองแบบ
ทดสอบที่ใช้มาตรฐานและนักจิตวิทยาจิตไม่เหมือนกัน ประเภทที่สองได้แก่ผู้ที่มีพฤติกรรมถึง ๕๐ ชนิด ปี
ครูและนักจิตวิทยาจิต เด็ดกันนี้อาจไม่เพียงพอที่จะควบคุมลักษณะพฤติกรรม พฤติกรรมของนักเขียนได้ ถึงแม้ว่า
ข้อสังเกตของครูและนักจิตวิทยาจิตที่มีต่อพฤติกรรมของนักเขียนอาจมีผลบ้าง เนื่องจากความแตกต่าง
ระหว่างเพศ อันนี้เพราะในสมัยนั้น (ค.ศ. ๑๙๒๘) ครูจำนวนมากเป็นผู้หญิง และนักจิตวิทยาจิตส่วนมาก
เป็นผู้ชาย

Ellis และ Miller (๕) ได้ทำการศึกษาในหัวข้อ "Teachers' Attitudes and
Behavior Problems" ในปี ค.ศ. ๑๙๒๖ โดยได้มาจากเมือง Denver เป็นตัวอย่างประเภท
และใช้แบบทดสอบของ Wickman มากกว่าใจคำแนะนำในการทดลองแบบทดสอบอย่างเดียวกันที่ Wickman
เคยใช้ในจิตวิทยาจิตในปี ค.ศ. ๑๙๒๖ ของการศึกษาประเภทนี้ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูและ
ทัศนคติของนักจิตวิทยาจิตของ Wickman ที่มีต่อพฤติกรรมของนักเขียน ได้ค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกับ .๕๐
แม้ว่าค่าเฉลี่ยที่แท้จริงจะสูงขึ้นไปจากการศึกษาของ Wickman เขาก็ยังไม่อาจจะสรุปได้ว่า สาเหตุเนื่องมา
จากครู เป็นทัศนคติหรือว่า เนื่องมาจากการ เปลี่ยนคำแนะนำในการทดลองแบบทดสอบที่ใหญ่

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๐ Mitchell (๖) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "A Study of Teachers'
and Mental Hygienists Rating of Certain Behavior Problems of Children" โดยได้
ครูในระเบียบโรงเรียนเห็นร่วมกันกับ Wickman เคยใช้เป็นตัวอย่างประเภท และนักจิตวิทยาจิต ๒๖ คน
ใช้ทัศนคติของนักเขียนได้ค่าเฉลี่ยมาจากแบบทดสอบเดิมของ Wickman เกี่ยวกับมาตรฐานจิตวิทยา
คำแนะนำในการทดลองแบบทดสอบอย่างเดียวกัน ของการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูกับทัศนคติ
ของนักจิตวิทยาจิตที่มีต่อพฤติกรรมของนักเขียนได้ค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกับ .๕๐ นอกจากนี้ทัศนคติของครู
ของ Wickman เปรียบเทียบกับทัศนคติของนักจิตวิทยาจิตของ Mitchell ได้ค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกับ .๕๐
การที่ทัศนคติของครูและนักจิตวิทยาจิตมีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้นไปนี้อาจ เนื่องมาจากการใช้คำแนะนำในการทดลอง
แบบทดสอบอย่างเดียวกันก็ได้

Lewis (๘) ได้ทำการศึกษาในหัวข้อ "Some Characteristics of Children De-
signed as Mentally Retarded as Problems and as Geniuses by Teachers" โดย
ได้ครูเด็กนักเรียนในชั้นของนครดู เห็นว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาค่า (Retarded) เด็กที่มีปัญหาค่าสูงมาก
(Genius) และเป็นเด็กที่มีปัญหา จากการศึกษาที่พบว่า ครูผู้ทำการไม่ทำงานตามกรอบที่วางไว้ของ

ของโรงเรียนๆ (Classroom Routine) เป็นเรื่องสำคัญที่สุด เช่นพฤติกรรมการรักษาความเรียบร้อย
 พฤติกรรมการขับไล่สิ่งไม่ดี เมื่อมีเวลาสำคัญๆ พฤติกรรมของนักเรียนที่ควรนำมา หรือพฤติกรรมการ
 ดนตรีของนักเรียนของนักเรียน การศึกษาของ Lewis คือการวิเคราะห์ศึกษาของ Wickman เกี่ยวกับ
 ครูซึ่งนำตัวอย่างพฤติกรรมของ Lewis ที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนในทำนองเดียวกันกับของ
 ลู ซึ่งนำตัวอย่างพฤติกรรมของ Wickman

Boilin and Herzer (๒) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "Sex Differences Among Teachers
 in the Use of the Criterie of Adjustment" ซึ่งการรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์ครู
 ชาย ๒ คน และครูหญิง ๑๘ คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในแถบหนึ่งของรัฐ Minnesota ประเทศ
 สหรัฐอเมริกา ในการศึกษานี้ได้ใช้การสังเกตแบบมีลักษณะสำคัญที่สุด ๑ ประการของการปรับตัวดี และ
 ลักษณะสำคัญที่สุด ๑ ประการของการปรับตัวไม่ดีของนักเรียน นักเรียนในที่นี่จะไม่ดีนักเรียนชายหรือ
 นักเรียนหญิง และอายุเท่าใดก็ได้ ส่วนผู้ที่เลือกมาเป็นตัวอย่างพฤติกรรมนี้ใช้กำหนดระดับอายุ
 (age range) ไล่จาก จากผลของการศึกษา ปรากฏว่าครูชายเน้นในเรื่องวุฒิภาวะ (maturity)
 การปรับตัวดี (good adjustment), รับผิดชอบ (dependability) เชื่อถือได้ (trust worthi-
 ness), ไม่คำนึงถึงตนเอง (lack of self-conscious) และมีความรู้สึกลดน้อย เป็นเกณฑ์สำคัญ
 ของการปรับตัวดี ส่วนครูหญิงเน้นมากในเรื่องความถ่อมตน (humility), ความอ่อนน้อม
 (modesty) และเชื่อว่านักเรียนดีไม่รับฟังคนอื่น ไม่เชื่อฟังผู้อื่นก็มีอยู่ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาทางวินัย
 และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องของความสัมพันธ์ในโรงเรียน นักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวไม่ดี การศึกษานี้มีผลสรุป
 ดังนี้ว่า ผลกระทบของลักษณะการปรับตัวดีของนักเรียนไม่เหมือนกัน

การวิจัยข้างต้นคงกล่าวแล้ว ทำให้เราไปทราบถึงลักษณะของครูและนักจิตวิทยาที่ศึกษาลักษณะ
 อบรมของนักเรียนในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น และทัศนคติดังกล่าวอาจจะตรงหรือขัดแย้งกับทัศนคติของครู
 และนักจิตวิทยาที่สอนพฤติกรรมของนักเรียนในสังคมไทยก็ได้ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมที่ต่างกันย่อมเป็น
 สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ฉะนั้นการวิจัยนี้จะช่วยชี้ให้เห็นถึงทัศนคติของครูและนักจิตวิทยาที่มีต่อพฤติกรรม
 ของนักเรียนในสังคมของเรา.